

І шум людський, і велемудрі книги

Максим Рильський

Я помчусь по дикой степи,
Я надменно сброшу я
Образованности цепи
И вериги бытия.

М.Лермонтов

І шум людський, і велемудрі книги,
І п'яних струн бентежно-милий спів,
І славу, й злото — битія вериги —
Я все забув, все занедбав, спалив.

І з-під кохання ніжної кормиги
Я вирвався, як раб із кайданів, —
Та серце холодом страшної криги
Я, друже мій, ще зовсім не покрив.

Я лиш оддав з низьким поклоном Долі
Всю суєту дитячих цих утіх
За день один в широких чистім полі!

Я взяв собі у Неї замість їх
Веселий сміх, безмежне щастя волі
І ріг — мисливський переливний ріг!